

L.dz. ZPGO 93/15/10/2018

Warszawa, dnia 15 października 2018 r.

Szanowny Pan
Henryk Kowalczyk
Minister Środowiska

Szanowny Panie Ministrze,

W imieniu Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami przekazuję niniejszym uwagi Związku do projektu z dnia 5 października 2018 r. rozporządzenia w sprawie wysokości zabezpieczenia roszczeń (dalej: rozporządzenie), które ma zostać wydane na podstawie art. 48a ust. 22 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

W pierwszej kolejności wskazuję, że złożone w piśmie z dnia 17 sierpnia 2018 r. uwagi Związku dotyczące przedmiotowego rozporządzenia pozostają niezmienione i aktualne. Ponownie zwracamy uwagę na nieprecyzyjność wielu zapisów, które w praktyce stosowania nastroczą będą wielu problemów interpretacyjnych, a które nie zostały zmienione na obecnym etapie prac nad dokumentem.

W niniejszym piśmie uwaga zwrócona zostanie wyłącznie na zapisy **§2 ust 2** przedmiotowego rozporządzenia, który zasadniczo odróżnia (negatywnie dla prywatnych przedsiębiorców z sektora MŚP) prezentowany obecnie projekt rozporządzenia od propozycji zawartych w projekcie z dnia 2 sierpnia 2018 r.

1. Podmiotowe różnicowanie stawek

Zgodnie z zapisami **§2 ust 2 rozporządzenia** stawki zabezpieczenia roszczeń wynoszą 35% stawek określonych w ust. 1 w przypadku odpadów magazynowanych w regionalnej lub ponadregionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych, o których mowa w art. 35 ust. 6 i 6a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach lub punkcie selektywnego zbierania odpadów komunalnych w rozumieniu ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454), **prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego lub przez spółki prawa handlowego, w których 100% akcji albo udziałów należy do jednostek samorządu terytorialnego.**

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że delegacja zawarta w ustawie o odpadach upoważniająca do wydania przedmiotowego rozporządzenia nie przewidują możliwości określenia niższej wysokości stawek zabezpieczeń dla podmiotów komunalnych, zarządzanych przez JST.

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie o odpadach Minister wydając rozporządzenie określające wysokość stawek zabezpieczeń zobowiązany jest wziąć pod uwagę:

- a) właściwości odpadów,
- b) koszty usunięcia odpadów z działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów i ich zagospodarowaniu, w tym odpadów stanowiących pozostałości z akcji gaśniczej,
- c) koszty usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie.

Powyższe wytyczne mają charakter przedmiotowy nie zaś podmiotowy, wobec czego najnowsza propozycja Ministerstwa Środowiska nie znajduje podstaw w przepisach prawa.

2. Naruszenie zasad konkurencyjności

Zaproponowane w najnowszej wersji projektu rozporządzenia rozwiązanie w sposób istotny narusza podstawowe zasady konkurencyjności oraz interes podmiotów prywatnych prowadzących regionalne lub ponadregionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych oraz punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych (dalej: PSZOK). Proponowane zapisy powodują, że podmioty komunalne (JST) prowadzące regionalne lub ponadregionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych lub PSZOK, zyskują pozycję uprzywilejowaną wynikającą z możliwości ponoszenia znacząco niższych kosztów ustanawiania zabezpieczenia roszczeń w stosunku do kosztów, które ponosić będą podmioty z sektora prywatnego (MŚP) prowadzące identyczną działalność gospodarczą.

Należy zwrócić uwagę, że nadrzędnym celem wprowadzenie instytucji wnoszenia zabezpieczenia roszczeń było zagwarantowanie możliwości pokrycia kosztów mogących powstać na skutek nieprawidłowego gospodarowania odpadami. Przyjęte i przywołane w uzasadnieniu do rozporządzenia założenie, iż przypadki, w których jednostki samorządu terytorialnego w sytuacji problemów związanych z gospodarowaniem odpadami zaprzestają prowadzenia działalności i przestają istnieć nie występują, zaś sytuacja taka ma miejsce wyłącznie w odniesieniu do podmiotów prywatnych jest założeniem kardynalnie błędnym i z tego powodu nie zasługuje na aprobatę. Podmioty prywatne prowadzące instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych lub PSZOK-i to podmioty (podlegające stałej kontroli i nadzorowi organów ochrony środowiska), które zainwestowały znaczące środki w budowę swoich instalacji, posiadające ugruntowaną pozycję na rynku, doświadczenie oraz kapitał. Przyjęcie założenia, iż w takich przypadkach możliwe jest nagłe zaprzestanie działalności czy porzucenie odpadów jest błędem skutkującym wprowadzaniem regulacji, które w istocie pogarszają sytuację podmiotów prywatnych na rynku, uniemożliwiają konkurencję i stawiają podmioty prywatne z znacząco gorszym położeniem aniżeli podmioty komunalne zarządzane przez JST. Dopuszczenie możliwości ponoszenia przez podmioty komunalne (JST) zaledwie 1/3 kosztów do ponoszenia których zobowiązane będą podmioty posiadające prywatny kapitał w sposób nieuzasadniony, nieuczciwy i nie do przyjęcia faworyzuje podmioty komunalne (JST) i tworzy warunki do budowania nierynkowej przewagi tych podmiotów.

3. Nierówne traktowanie podmiotów

Zgodnie z przepisami art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne i nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania stanowią na gruncie życia gospodarczego swoistą dyskryminację podmiotów prywatnych prowadzących działalność związaną z gospodarowaniem odpadami, co nie powinno mieć miejsca.

4. Brak zbadania skutków regulacji

W uzasadnieniu projektu rozporządzenia wskazano, iż projektowane rozwiązania nie będą miały wpływu na mikro, małych i średnich przedsiębiorców oraz na mieszkańców. W dalszej części uzasadnienia wskazano także, że rozporządzenie jest wyłącznie aktem wykonawczym do przepisów ustawy o odpadach i w tym sensie projektowane rozporządzenie nie powinno wpływać na przedsiębiorców i mieszkańców.

Nie sposób zgodzić się z prezentowaną argumentacją bowiem dotychczasowy, sformułowany w ustawie o odpadach obowiązek ustanawiania zabezpieczenia roszczeń miał charakter czysto teoretyczny i nie pozwalał na szacowanie kosztów i realną ocenę wpływu regulacji na przedsiębiorców i mieszkańców. To dopiero przepisy wykonawcze, które w sposób konkretny określają stawki zabezpieczeń pozwalają ocenić o ile wzrośnie koszt gospodarowania 1 toną odpadów danego rodzaju. Wpływ regulacji na mieszkańców i przedsiębiorców nie wynika bowiem z samego faktu jej istnienia, lecz, w tym konkretnym przypadku, z wyrażonej w pieniądzu wartości. Przykładowo skutki wprowadzanych regulacji będą inne w sytuacji, gdy stawka zabezpieczenia wyniesie 10,00 zł i inne, gdy stawka ta wyniesie 1000 zł. Dokonane na podstawie stawek wynikających z rozporządzenia obliczenia dadzą z kolei podstawę do realnego określenia w jaki sposób wprowadzane regulacje wpłyną lub mogą wpłynąć na mieszkańców tj. wytwórców odpadów komunalnych.

Nadto projektodawca nie zwrócił uwagi, iż skutki proponowanych regulacji, zwłaszcza w kontekście brzmienia przepisów **§2 ust 2 będą odmienne dla podmiotów prywatnych i odmienne dla podmiotów komunalnych (JST) pomimo, że prawa i obowiązki ciężące na tych podmiotach z uwagi na tożsamość prowadzonej przez nie działalności gospodarczej winny być identyczne.**

Z wyrazami szacunku,

Sławomir Rudowicz
Przewodniczący ZPGO

Do wiadomości:

1. Andżelika Możdżanowska, Pełnomocnik Rządu ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw